

плачеше и выкаше сирота: Увы миѣ ока-
 янной, гдѣ да се фърлимъ, и да се уда-
 вимъ; И така ей плачущей горко, срет-
 на я едно на петъ години дете, и сожалѣв-
 шил рече ей: о бабо, защо плачешъ така
 жалостно и горко; и она му рече: остави
 ме дете мое бѣдна, да плачемъ сыромаше-
 ство то си и приключеніе то си. Но дете то
 не я оставяше, но помного я нудеше да
 му каже причина та скорби своя. И така
 баба та му каза сичко то приключеніе. Де-
 те то же чувши това отъ баба та, научи я
 така и рече ей: върнисе при князя и речи
 му: господару, тія торговцы, кога ми
 дадоха злато то, заповѣдаха ми, какво
 то и сами ти казаха, да го не давамъ, ако
 не са и трима та на едно. И азъ какво мо-
 жемъ сега на двама та само да го дадемъ;
 заповѣдай имъ, да се соберать и трима та,
 и да имъ го дамъ. Тога жена та, като чу
 това отъ едно на петъ години дете, возра-
 довасе и возвеселисе много. И абіе върнав-
 шися при князя, рече му сичко то, що
 то я научи дете то. И князь чувши едни
 толку благословны и праведны думы отъ
 баба та, разсърдисе на търговцы те, и ре-
 че имъ: какво віе трима дадохте злато то
 на баба та, а сега двама го искате; Дой-
 дете пакъ трима наедно, и земете си злато
 то: ако ли не, нищо неможете да земете
 отъ баба та. И нихъ убо испъди да тър-